

باقلم : احمد احمدی

شهرستان بیرجند

او ضاع جغرافیائی و تاریخی و فرهنگی

(بمناسبت پنجاهمین سال تأسیس فرهنگ بیرجند)

بیرجند شهریست نسبه کوچک که دارای تقریباً بیست هزار جمعیت است. شهرستان بیرجند که در تواریخ قدیم بنام قهستان نامیده میشده است در حدود سیصد هزار جمعیت دارد. قابیات در جنوب شرقی استان خراسان واقع شده و دارای ۳۲/۵ عرض جغرافیائی است. از شمال شهرستانهای خواص و گناباد، از طرف مغرب بفردوس و گشن، و از سمت جنوب بهزادل و کویر لوت، و از حد مشرق با فاصله استان محدود میباشد. و سمعت این شهرستان باندازه دو کشور هلند و بلژیک میباشد. جمعیت این شهرستان به نسبت مساحتی بسیار کم و هلت قلت جمعیت نیز بر اثر بی آبی و خشک سالیهای بی دری است که مردم بسیاری را از این حدود بناط دیگر علی الخصوص به مشهد و نیشابور و زاهدان کوچانده است. باران درین حدود بسیار کم میارد و اغلب در زمستان و بخصوص گندم را از طریق «دیم» یا «دیمه» بعمل میآورند. البته برای اینکه محصول گندم نسبه بحد کافی باشد بارانهای بمقum لازم و ضروریست چه بسا که بر اثر بی بارانی و خشکسالی گندم محصول کافی نمیدهد و موجبات قحطی و کمیابی فراهم میگردد. در این موقع است که معمولاً زارعین و بخصوص بینوایان خانه و لانه خود را ترک گفته ببناط آباد شمالي عزيزمت می‌کنند. ولایت قابیات از نقاط مرتفع فلات ایران محسوب میشود و ارتفاع متوسط آن یک‌هزار و پانصد متر و از رشته کوههای متعدد پوشیده شده و بهمین مناسبت است که از قدیم براین منطقه نام کوهستان که مغرب آن «قهستان» است نهاده‌اند. رشته کوهی که در جنوب بیرجند کشیده شده بنام «باغران» نامیده میشود این کوهها اغلب لخت و عاری از جنگل است و در دامنه‌ها و دره‌های آن جایجا چشم‌های خوشگوار جریان دارد. دهها و قصبه‌های بسیار کوچک در دامنه این سلسله جبال قراردارد. در این دهات نیز اگر دو ماه آخر سال و فروردین برف و باران بعد کافی بیارد چشم‌ها و قتواشان آب خواهد داشت والا دچار بی آبی خواهند گردید.

این شهرستان سابقاً پنج‌ارده بلوک تقسیم میشده ولی در سازمان جدید کشور به پنج بخش قسمت شده است بدین ترتیب :

- ۱ - بخش بیرجند که مرکز آن شهر بیرجند است . ۲ - بخش قاین که مرکز آن شهر بسیار قدیمی قاین میباشد . ۳ - بخش جله سنتی خانه که مرکز آن در میان است . ۴ - مازان که مرکز آن مازان میباشد . ۵ - بخش نهبندان که مرکز آن شووف میباشد .

آب و هوای شهر بیرجند خشک و مایل بگرمی است. گاهی تابستانهای بیرجند بسیار گرم میشود و درجه حرارت بالغ بر ۴۰ درجه سانتی گراد میگردد. بر اثر خشکی هوا امراض سل و روماتیسم در این حدود دیده نمیشود اما در عوض مرض استسقاء فراوان است. باتنم این خشکی و بی آبی در کوهستانهای این ولایت بیلاقهای با صفا و دههای فرح بخش و دلگشا دیده میشود.

در باغها و مزارع شهرستان بیرون چند انواع و اقسام میوه‌ها بعمل می‌آید بخصوص انگور، خربزه، هندوانه، انجیر، زردآلو، هلو و باضافه در حاله‌ای اخیر پسته کاری و بادام کاری نیز بسیار است و حتی بنفاط دیگر حل فراوان دارد. بشه نیز در بعضی نقاط بفراوانی کاشته میشود و مقداری از آن به صرف داخلی میرسد میگردد. بشه نیز در بعضی نقاط بفراوانی کاشته میشود و مقداری از آن به صرف داخلی میرسد و مقداری دیگر مبادله شده و حتی بنفاط دیگر صادر میشود، دو نوع یعنی بسته می‌آید که نوع اول بینه معمولی است و نوع دیگر بینه است که در اصطلاح محلی آنرا «سرخیجه» می‌گویند. در حدود بیرون چند مخصوصاً در سالهای که بارندگی فراوان است؛ خربزه - هندوانه - انگور و بخصوص گندم بصورت دیم در دامنه تپه‌ها و کوهها زراعت میشود و محصول نسبه فراوانی بسته می‌دهد. دیگر از محصولات بیرون چند: جو و ارزن و عدس و اویا و نخود و باقلاء و تا سال جاری تریاک نیز بفراوانی زراعت میشود اما ممکن است که دولت کشت آن را قدهن کرد ولایه منع کشت تریاک به صورت مجلسین رسید دستور منع کشت تریاک صادر و اجراء گردید.

دیگر از محصولات معروف و مهم بیرون چند و قایبات زعفران است که همه ساله مقدار زیادی از آن بخارج این ولایت صادر میشود. زراعت زعفران در قدیم الایام در بیرون چند و حدود آن شیوه داشته و چون زراعت با صرفه است و مخصوصاً در زمستان محتاج با باب میباشد اکثر کشاورزان بزرگتر آن اقدام کرده اند و چون قیمت زعفران چندسالی است افزایش یافته روز بروز بر توسعه و اهمیت آن افزوده شده است.

در شهرستان بیرون چند همانطور که گفته شد جنگل وجود ندارد تنها در بعضی قسمت‌های آن بقایای جنگل‌های قدیم دیده میشود که آنها نیز در شرف از بین رفتن است زیرا که اشجار طاق و بادام تلغی و حشی همه ساله در زمستان به صرف سوت اهالی می‌رسد. کثیراً و گندل و انقوزه و ترنجین و قارچ و شیرخاشت نیز درین سامان بعمل می‌آید و حتی مقداری صادر میشود و سود نسبت شایانی از آن عاید اهالی می‌گردد.

در کوههای شهرستان بیرون و نواحی آن معدن سرب و آهن و مس وجود دارد و با آنکه از قدیم سرب و مس بطور غیر علمی استخراج میشده اما چون تاکنون کاوش‌های دقیق نشده است کانهای آن بکرو دست نخورده باقیمانده است. در بعضی از نقاط این شهرستان نیز آب معدنی بیدا می‌شود که مشهور ترین آنها «آب گرم گچمرغ» است و برای معالجه بعضی از امراض جلدی نافع است. در دوره نادرشاه بعلت نا معلومی چندین خانواده از اعراب خوزستان بکوهستان جنوبی قایبات کوچانیده شده‌اند و دریست فرسنگی جنوب بیرون چند در محلی بنام «عز بخانه» سکونت دارند. این طایفه هنوز زبان خود را حفظ کرده و زبان عربی تکلم میکنند. زبان اهالی بیرون و دیهای آن فارسی است متفهی بعلت کوهستانی بودن این نواحی هر قسمی ازین شهرستان بهجه محلی خاصی دارند که از نظر زبان شناسی و لهجه شناسی «دیالکتوژی» و «فلولوژی» فوق العاده حائز اهمیت است. در بعضی لهجه‌های این حدود لغات اصیل فارسی دری و بهلوی یافت میشود که تحقیق در آنها سالها وقت میگیرد.

در بیرون چند و قایبات قلاع مستحکم که بین از آثار اسماعیلیه است وجود دارد. چون قهستان از نظر سوق العیشی حائز اهمیت است اسماعیلیه از قدیم الایام بدین نقاط پناهنده شدند و قلامی مستحکم و استوار بناهاده‌اند که از باد و باران چندان آسیب نمیدهند است. بقایای اسماعیلیان هنوز

درین شهرستان زیادند و اکثر بشغل زراعت اشتغال دارند. اهالی این شهرستان اغلب فقیر و متمدنند و در سال پیش از دو سه‌ماه نان گندم نمی‌خورند و از جو و ارزن و توت و شلغم^(۱) از تزان مینهایند. عده زیادی از مردم این سامان برای فقر واستیصال مبتلا بتریاک و تراخنده و درنهایت سختی امرار معاش می‌کنند.

صنایع و منسوجات یدی این شهرستان عبارت از قالی، برق، جاجیم، کرباس، ابریشم بافی، گیوه، گلیم، قالیچه (گبه) میباشد که مقداری از آن بخارج ازین حوزه صادر میگردد. قالی و قالیچه بیرون چند حدود آن از نظر استحکام و ثبات رنگ و دوام دست کم از قالیهای کرمان و کاشان ندارد، مخصوصاً قبل از آنکه جو هر بجای رنگهای طبیعی معمول شود ارزش قالیهای قایبات بسیار حائز اهمیت بود. مراکز قالی بافی بیرون چند عبارتند از درخش، مود، بهدان بهلگرد، نوقند، آسیابان و نو فرست که هر یک در مقام خود محصولات قالی ممتازی دارد. در خود بیرون چند نیز قالیهای بسیار صرفگویی بافته و صادر میشود.

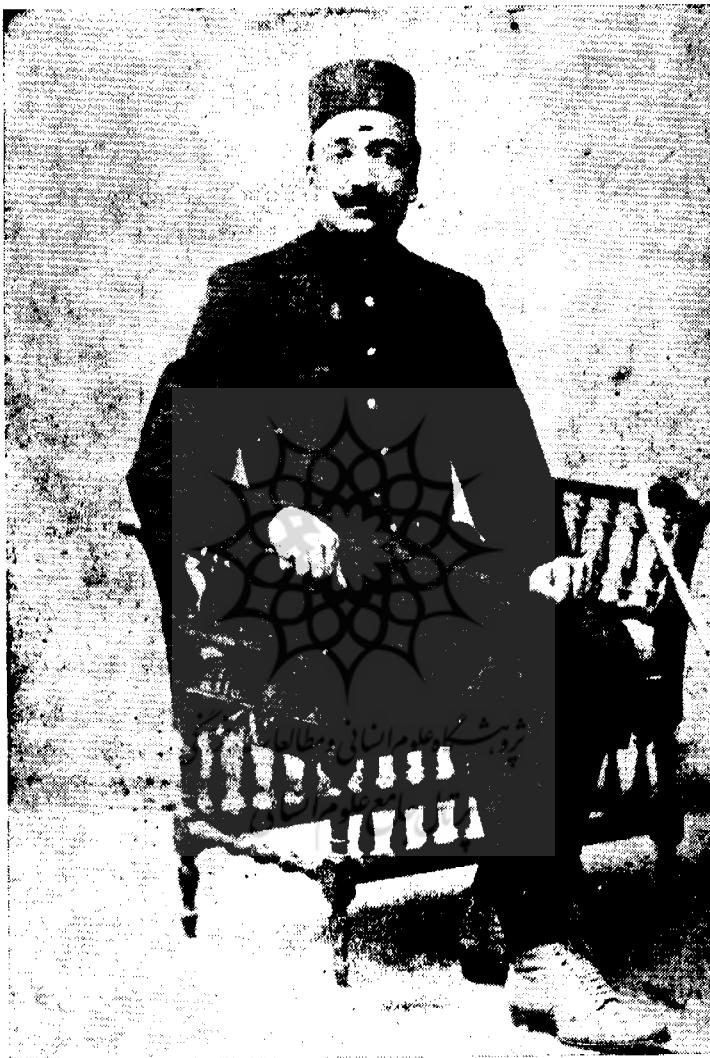
تعداد قصبات و مزارع شهرستان بیرون چند به ۳۵۰۰ بالغ است.

آب آشامیدنی شهر بیرون چند در درجه اول ازو لوه کشی شهر تأمین میشود که بر اثر مساعی مرحوم امیرشو کت‌الملک علم و مردم خیر دیگر آب قنات علی آباد را که در پهلوی کسوه با غران واقع است از دو فرسنگی بویله لوله بشهر رسانده‌اند و از منبعی بزرگ که ساخته‌اند بکوچه و منازل منضم میگردد. در درجه دوم آب‌ابنارهای عمومی که از آب خوشگوار کوه با غران برمیشوند و در تابستان از آب خنک آن اهالی استفاده می‌کنند. در قسمت بالای شهر قنات آب شوری جاری است بنام «آب قصبه» که به صرف زرامت میرسد. در قسمت مغرب یا پائین شهر نیز قناتی است که آب آن شورتر است و به «آب عباس آباد» یا «آب کوشه» معروف میباشد و این آب نیز در کشمان پائین و زمین‌های عباس آباد مصرف میگردد.

آنچه مایه اعتبار و امیدواری شهرستان بیرون چند میباشد فرهنگ قدیم و یهناور آنست که از چندین سال قبل به مت والای امیرشو کت‌الملک علم رحمة الله عليه بینان گذاری شده و روز بروز بروست و اهبت آن افزوده می‌شود. «مدرسه شوکتبه» بیرون چند در درجه ۱۴۲۵ قمری افتتاح شده است. زمانی که مرحوم امیرشو کت‌الملک «مدرسه شوکتبه» را تأسیس فرمود در کمتر جایی از ایران دبستان و دبیرستان سپلک جدید داشت بود و چنانکه هر امر نوظهوری با تنصیب جامعه روپر میشود این اقدام نیز با تنصیب دینداران قشری که علوم جدید را مخالف اسلام میدانستند و آنرا گفر آمیز می‌پنداشتند روپر و گردید. اما علاقه شدید امیر معارف بیرون و کمکهای مادی و معنوی معظم له باعث شد که «مدرسه شوکتبه» با کمال آبرومندی افتتاح گردد.

ابتدا همه محصلین بصدق تن نمیرسید و عده کلاسها نیز نش بود اما با وجود کمی تعداد محصلین از لحاظ کیفیت بسیار عالی و جلوگاه تاده بود. زیرا اکثر محصلین که بر حسب تشویق جناب آقا ای امیر ابراهیم خان علم حاج شیخ‌هادی هادوی بمدرسه آمده بودند مقدمات عربی شان را در مدارس قدیمه و از آن جمله در مدرسه مخصوصیه بیرون چند باتمام رسانده بودند. طولی نکشید که «مدرسه شوکتبه» با استقبال جامعه روپر شد و اویس اطفال حتی علماء روحانی فرزندان خود را بفترستادن بمدرسه ۱۵ - علاوه بر شلغم یغته و خام که خوراک قسمت عده از اهالی قراء این حدود است از شلغم یغته خشکیده یا «یختون» نیز ارتزاق میگنند.

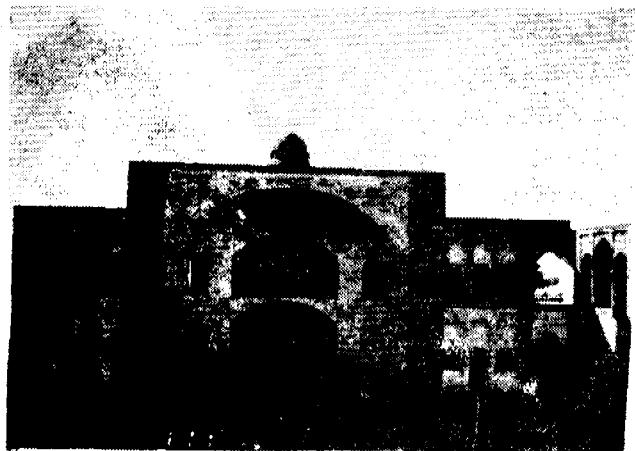
شوکتبه تشویق میکردند و کم کم کلاسهای هفت و هشتم و بالاخره نهم تأسیس شد . معلمین آن زمان که فوق العاده تشویق میشدند و خود نیز ماریه علمی و ادبی کافی داشتند مقدم بیرنامه خاصی نبودند . اکثر بدآش آموزان آن زمان علوم ادبی و اسلامی و اصول علوم را میآموختند و کتب مهمه ادبی

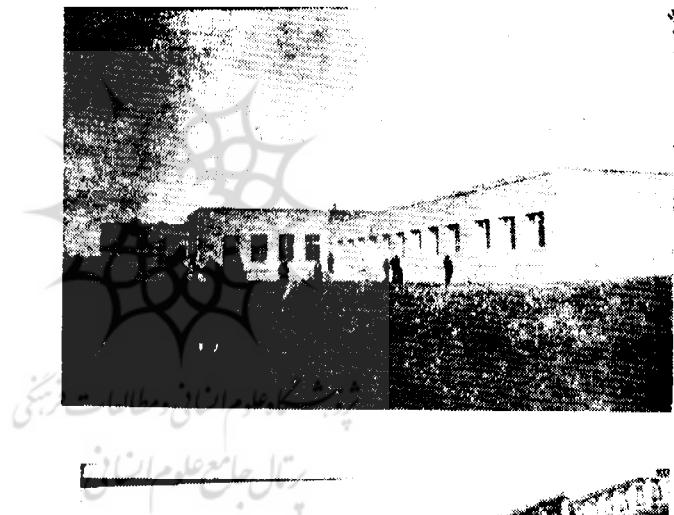
مرحوم امیر محمد ابراهیم خان علم (شوکت‌الملک)

مانند گلستان - کلیله و دمنه - انوار شهپری - المعجم - دوره کامل مجانی الادب - مباری العریه - علم الادب را در درستان و درستان تدریس میکردند . تاریخ - جغرافیا - ریاضی - انگلیسی - علوم طبیعی ناحد امکان تدریس میشد بطوریکه محصلین آن زمان معلومات نسبتاً جامع و عمیقی کسب میکردند . مقارن این اونات که استقبال جامعه از معارف جدید و مدرسه شوکتبه باعث تشویق مؤسس محترم

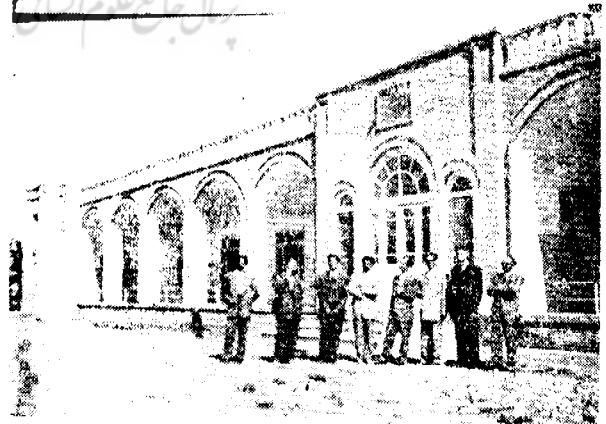
دبستان قدیم شوکتی
تأسیس ۱۳۱۵

نمای از دبیرستان
شوکتی فعلی

بیمارستان علم

آن شده بود نقشه تعمیم فرهنگ در بلوک و نواحی اطراف پیرجند نیز به مخمله مؤسسه معارفخواه آن خالعه کرد و متدرجاً در مدت پنج سال شعبانی از «مدرسه شوکتیه» بصورت مدارس چهار کلاسه با پیشتر در نقاط، قاین - سریشه - درمیان - گبو - مختاران و موسوبه بخرج شخص مؤسس افتتاح گردید، حتی باین اندازه نیز اکتفا ننمود و چون بودجه سالانه مدارس از دهزار تومن در آن تاریخ تجاوز میکرد کسبه و تجار را تشویق فرمود که از هر عدی مال التجاره که وارد پیرجند شود مبلغی بمنوان کمک بمعرف و توسعه آن دریافت شود و آن پول بواسطه اداره معارف به صرف تأسیس مدارس جدیدی در سایر بخشها بر سر. بر اثر همین فعالیت و کوشش بعدها مدارسی در آبیز - ذهان - گزیله در خش و دشتیاض مفتوح گردید. خلاصه آنکه تا سال ۱۳۰۷ شمسی از محل بودجه دولت چیزی برای خرج و هزینه این مدارس (مدارس ملی شوکتیه) گرفته نمیشده است. علاوه بر عوارض مال التجاره از محل عوارض شکر زاهدان نیز مدارس بلوکی کمک میشده است مخصوصاً چهار دبستان نهندان درخش - خوفس - دشتیاض. ولی این کمک در برابر کمکهایی که شخص مؤسس محترم مبکرده است فوق العاده ناجیز بوده است.

در سال یازدهم تأسیس مدرسه شوکتیه دارای نه کلاس و از شباهات آن شش دبستان در بخش های مختلف پیرجند بوده است. در مدرسه متوسطه تا آن موقع فرانسه میخوانده اند و آقای میرزا ابو القاسم خان واقع عهده دار تدریس این زبان بوده است اما جون بواسطه ارتباط نزدیک باهندوستان و توسعه تجارت، دانستن زبان انگلیسی بسیار لازم میشوده است مرحوم امیر شوکت‌الملک علم دانشمندی را بنام سید رضی حسینخان هندی استعداد و بمنظور تدریس زبان انگلیسی و سروصورت دادن بوضع مدارس جدید و نظمات مدرسه شوکتیه به پیرجند احضار می‌کنند. نامبرده این درس را با حسن و چیزی تدریس میکنند و از نظر تشکیلات و نظمات خدمات شایسته‌ای انجام میدهد. برای اینکه زنان و دختران این سامان از تعلیم و تربیت نوین و اصول خانه‌داری بی بهره نباشد با وجود موافع و قبود فراوان و مخالفت‌های بیشمار برخی از مراجع روحانیت «مدرسه شوکتی نسوان» را نیز مؤسس مرحوم یو ریزی فرمود و برای تشویق سایرین دختران خود را به مدرسه نسوان فرستاد و از متقدین معلم کمک خواست و حتی بعضی از علماء روحانی را نیز وادار فرمود دخترها شان را بدان مدرسه بفرستند.

در مال تعصیلی ۱۳۰۴-۱۳۰۳ سیکل دوم متوسطه را تأسیس فرمود.

لازم بیاد آوری نیست که بانداشت وسائل کافی و معلمین ذیفن متخصص چقدر این امر مشکل بنظر میرسید اما اراده مؤسس این کار را عملی کرد. با آنکه دوره فارغ‌التحصیلان کلاس دوازدهم از اخذ گواهینامه رسمی معروم ماندند معهداً با جدیت و فعالیت بسیار رسمیت دوره دیبلم کامل مورد تصویب وزارت معارف فرار گرفت و از آنسال بعد بازرسهای رسمی از مرکز اعزام و دیبلمهای کامل متوسطه ~~لرستان~~ پیرستان پیرجند فارغ‌التحصیل میشند و از اوایل سالهای ۱۳۰۹-۱۳۱۰ سیکل دوم ادبی تبدیل بسیکل دوم علمی شد.

از سال ۱۳۰۷ بودجه فرهنگ از محل کمک دوات تأمین شد و بعضی از مدارس دولتی گردیدند و آقای احمد نراقی رسمیاً برای است فرهنگ پیرجند منسوب شد با این همه بعضی از مدارس شوکتی باقی مانده است. پس از ایجاد سیکل دوم آقای دهاء (معاون فعلی وزارت دارائی) برای تدریس ریاضیات و آقای دانشجو دبیر طبیعت از طرف وزارت معارف به پیرجند کسیل گردیدند. در

خردادماه ۱۴۱۰ شمسی جمع محصلین مدارس بیرجند ۲۶۹ نفر بود . در مدرسه نسوان نیز از سال ۱۳۰۸ و ۱۳۰۷ علاوه بر اینکل اول تأسیس شد .

باری ، مرحوم ابراهیم خان علم که مؤسس واقعی فرهنگ بیرجند می باشد ، سنگ بنای دبستان و دبیرستان این شهر را از پنجاه سال قبل نهاد و کوشش و مساعی جبله در راه ترویج و تعمیم فرهنگ بکار برد و با پایل شخصی حقوق معلمین و کمک خرچ تحصیلی بسیاری از مصلحان را برداخت میفرمود و برای تشویق آنها ۱۵۰ ساله جوانتری بشاگردان با هوش اعطای میکرد . برخی از محصلین را بخرج خود به تهران و یا بخارج از ایران و گاهی بهندوستان میفرستاد . همیشه بهترین و میزدزترین معلمین را برای تدریس در دبیرستان بیرجند استخدام و وسائل آزمایشگاه و کتب کتابخانه و وسائل دیگر را شخصاً در سفر های خود بخارج نهیه کرده بمدرسه بیرجند اهداء می فرمود .

بر اثر مساعی این مرد بزرگ معارف دوست فرهنگ بیرجند توسعه فراوانی یافته چنانکه اکنون در کوچکترین قراءه بیرجند مدارس چهار کلاسه و شش کلاسه وجود دارد و شاید از نظر تعمیم و توسعه فرهنگ و تعداد باسواندن زن و مرد ، بیرجند در درجه ای از دنیا مانند تهران - تبریز - اصفهان و مشهد باشد . آنچه مایه اختخار است اینست که غالب فارغ التحصیلان دبیرستان شوکتی و دبستان شوکتی بیرجند هم اکنون از رجال نامور ایران محسوب میشوند و مقامات بسیار منیعی را در کشور احران کرده اند . اکثر فارغ التحصیلان دبستان و دبیرستان شوکتی بیرجند پس از اتمام تحصیلات خود در بیرجند بخارج مسافرت کرده و تحصیلات عالیه خود را در تهران و اروپا و آمریکا بیان برده اند و ما در این مختصر از نام بردن آنها معنودیم .

اکنون در فرهنگ بیرجند ۱۱۲ دبستان و ۵ دبیرستان و یک دانشسرای مقدماتی و یک باب کودکستان وجود دارد . محصلین پسر و دختر که اکنون در مدارس بیرجند بتحصیل اشتغال دارند بالغ بر شش هزار می باشند . در دبیرستانهای بیرجند هفده دبیرمشغول تدریس اند که از این هفده نفر یازده نفر لیسانسیه میباشند . ۱۷ کارمند اداری و ۵۰۰ نفر آموزگار و ۱۳۱ نفر خدمتکزار جزو مشغول انجام خدمت اند .

معلمین با سابقه و قدیمی فرهنگ بیرجند بشرح زیر اند :

- ۱ - آقای میرزا ابو القاسم خان و انت معلم فرانسه و ریاضیات . ۲ - آقای سید رضی حسین خان هندی معلم انگلیسی . ۳ - جناب آقای محمدعلی منصف که مدتها رئیس معارف شوکتی در بیرجند بوده و موادی را تدریس میفرموده اند . ممظنم له چندین دوره نیز نایابنده بیرجند در مجلس شورای اسلامی بوده است . ۴ - آقای آقا سید حسن صاحب الزمانی . ۵ - آقای میرزا محمدحسین شریف معروف به «بزرگ ». ۶ - آقای میرزا محمدحسین مهندی که از معلمین با سابقه و دانشمند فرهنگ میباشند و نزدیک چهل سال سابقه تدریس در دبیرستان و دانشسرای بیرجند دارند و اکنون مطابق قانون بازنیشت شده اند . ۷ - آقای شیخ علیه کبر ناصح معلم ادبیات و عربی . ۸ - آقای دکتر محمود خان کسر وی کمددت مدیدی بکار طبافت و تدریس اشتغال داشته و بجند سال است بر جت ایزدی پیوسته رحمة الله عليه . ۹ - آقای میرزا مهدیخان نراقی . ۱۰ - آقای میرزا احمد نراقی معروف به « میرزا احمد مدیر ». ۱۱ - آقای آقا شیخ عبد الله معلم ادبیات عربی و فارسی . ۱۲ - آقای سید محمد فرزان دانشمند معروف و کارمند عالیبرتبه وزارت فرهنگ که چندین سال رئیس فرهنگ بیرجند بوده اند . ۱۳ - آقای میرزا ذبیح الله ناصح دبیر دبیرستانهای مشهد .